

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Rękosiewicz	SSO Witold Rękosiewicz
Protokolant: stażysta Magdalena Żabińska	

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dawniej: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.)

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 19 grudnia 2016 r. nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmE 219/17

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) decyzją z dnia 19 grudnia 2016 r. nr (...), na podstawie art. 35 ust. 3 w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 33 ust.1 pkt 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2007 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 z późn. zm. – dalej: Pe) odmówił przedsiębiorcy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (obecnie: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. - dalej: Spółka, powód, Przedsiębiorca) udzielenia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie energią elektryczną.

(...) sp. z o.o. w złożonym odwołaniu zaskarżyła decyzję Prezesa URE w całości. Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

1. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy i w konsekwencji wydanie decyzji odmawiającej udzielenia koncesji, polegające na wydaniu decyzji bez uwzględnienia stanu faktycznego,

istniejącego w dacie jej wydawania oraz poprzez uchybienie zasadzie prawdy obiektywnej i uznanie, że posiadane przez powoda środki finansowe nie gwarantują prawidłowego wykonania działalności objętej koncesją tj. poprzez uwzględnienie jedynie listu intencyjnego udzielenia poręczenia kredytu bankowego na kwotę 1 000 000 zł i nieaktualnego w dniu wydania decyzji stanu środków finansowych powoda podczas gdy powód przedstawił dowody na możliwość pozyskania przez powoda kapitału do kwoty 949 000 zł poprzez możliwość podwyższenia wysokości kapitału zakładowego do kwoty 1 000 000 zł bez zmiany umowy spółki oraz w drodze dopłat do kapitału do kwoty 2 450 000 zł. a na skutek uchwały podjętej przez zgromadzenie wspólników powoda w dniu 08.12.2016 roku na konto powoda wpłynęło 210 000 zł tytułem dopłaty;

2. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 7, art. 75 § 2, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 k.p.a. w sposób mający istotny wpływ na wynik sprawy, polegające na zaniechaniu dokonania dalszych ustaleń faktycznych w sprawie środków finansowych gwarantujących przez powoda prawidłowe wykonanie działalności objętej koncesją, a w szczególności zaniechanie ustaleń przez organ - w przypadku uznania, iż przedstawione przez powoda dokumenty są niewystarczające - innych dowodów, które potwierdziłyby dysponowanie przez powoda innymi kapitałami własnymi - lub też możliwości pozyskania środków finansowych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej (gwarancje bankowe, gwarancje ubezpieczeniowe, umowy gwarancyjne) a w konsekwencji wydanie decyzji odmawiającej powodowi koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie energią elektryczną;

3. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 11 i art. 107 § 3 k.p.a. w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy poprzez zaniechanie ustaleń oraz jakiegokolwiek rozważenia okoliczności związanych z przedmiotem postępowania tj. poprzez niewyjaśnienie zasadności przesłanek, którymi organ kierował się wydając skarżoną decyzję i w oparciu o które „bezsownie uznał”, iż powód „nie spełnia warunku określonego w art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, gdyż nie dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonanie działalności”, w szczególności poprzez nie wyjaśnienie przyjętych metod lub nie wskazanie wysokości środków finansowych, jakie powód powinien zgromadzić, aby spełniona została powyższa przesłanka, co w konsekwencji uniemożliwia powodowi złożenie skutecznych dalszych zarzutów i weryfikacji czy organ dopuścił się dowolności lub zaniechania przy wyjaśnieniu stanu faktycznego sprawy;

4. rażące naruszenie przepisów postępowania tj. naruszenie art. 36 § 1 w zw. z art. 35 § 3 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne poprzez niezakończanie sprawy w ustawowym terminie i niezawiadomienie powoda o niezakończaniu sprawy w ustawowym terminie;

5. rażące naruszenie art. 11 ust. 1 w zw. z art. 5 i ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej mające istotny wpływ na wynik sprawy poprzez wydanie przez organ błędnej decyzji będąc w zwłoce;

6. rażące naruszenie art. 11 ust. 7 w zw. z art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej polegające na nierozpatrzeniu uzupełnionego wniosku w terminie i niezawiadomieniu powoda o przedłużeniu terminu przed upływem terminu rozpatrzenia wniosku określonego w potwierdzeniu przyjęcia wniosku;

7. rażące naruszenie art. 11 ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej mające istotny wpływ na wynik sprawy poprzez wydanie decyzji niezgodnej z wnioskiem powoda pomimo, iż przepis ten nakazuje uznanie, że rozstrzygnięcie nastąpiło zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy jeżeli organ nie rozpatrzył wniosku w terminie;

8. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż przedstawione przez powoda dokumenty nie pozwalają uznać, by powód w wystarczający sposób pełnił funkcję gwarancyjną dla wierzycieli oraz by poziom środków finansowych jakie może pozyskać powód nie gwarantował prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją w kontekście planowanej działalności gospodarczej w trzecim roku działalności na poziomie przychodów w wysokości (...) zł, a w konsekwencji wydanie decyzji odmawiającej powodowi koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie energią elektryczną;

9. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 33 ust. 1 pkt 2 Prawa energetycznego poprzez błędną wykładnię tego przepisu co do uznania, iż powód nie dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź nie jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania a w konsekwencji wydanie decyzji odmawiającej powodowi koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na obrocie energią elektryczną;

10. naruszenie prawa materialnego tj. art. 38 Pe poprzez jego niezastosowanie i nie wezwanie powoda do ustanowienia zabezpieczenia w przypadku uznania przez organ, iż powód nie dysponuje środkami w wymiarze gwarantującym zabezpieczenie roszczeń osób trzecich;

11. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 35 ust. 2a Pe polegające na błędnej wykładni i zaniechaniu wezwania powoda do uzupełnienia wniosku w sytuacji uznania przez Prezesa URE, że wniosek ten nie zawiera wszystkich wymaganych ustawą informacji lub dokumentów pozwalających na pozytywne rozpatrzenie wniosku z uwagi na ewentualne niespełnienie przesłanki z art. art. 33 ust. 1 pkt 2 Prawa energetycznego pomimo wystosowania takiego wezwania do uzupełnienia wniosku o inne elementy, nie wymagane ustawą;

12. naruszenie art. 154 § 1 ustawy z 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych - poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, iż wysokość kapitału zakładowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stanowi gwarancję dla wierzyciela powoda, podczas gdy takiej funkcji nie stanowi kapitał zakładowy, który oznacza wysokość wkładu wnoszony przez wspólników na pokrycie kapitału zakładowego;

W oparciu o powyższe zarzuty powód wniosł o:

I. zmianę przez Prezesa URE decyzji w całości - zgodnie z wnioskiem powoda o udzielenie koncesji na obrót energią elektryczną i doręczenie powodowi nowej decyzji;

II. zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wniosku o wydanie koncesji na obrót energią elektryczną zgodnie z wnioskiem powoda o udzielenie koncesji na obrót energią elektryczną, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji;

III. zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym również kosztów zastępstwa procesowego w razie ustanowienia pełnomocnika.

Powód wskazał, że w pkt V wniosku udokumentował możliwość pozyskania środków finansowych do sumy (...) zł poprzez zobowiązanie wspólników do wniesienia dopłat na mocy § 5 ust. 1 umowy spółki. Ponadto po podwyższeniu kapitału zakładowego do 1 000 000 zł, dopłata wspólników może wynieść nawet 50 000 000 zł. W ocenie powoda uzasadnienie decyzji jest zbyt lakoniczne i nie zawiera jasnych i jednoznacznych ustaleń, dlatego środki, którymi dysponuje/może dysponować przedsiębiorca nie gwarantują prawidłowości wykonywania działalności koncesjonowanej. Prezes URE pominął okoliczność, iż w dniu 8 grudnia 2016 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników podjęło uchwałę w sprawie nałożenia dopłat na wspólników, ich wysokości oraz terminu ich wpłaty i w tym dniu kwota 210 000 zł wpłynęła na konto bankowe powoda.

Zdaniem powoda uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada dyspozycji art. 107 § 3 k.p.a. Prezes URE nie wskazał dlaczego przedstawione przez powoda dowody są niewystarczające do udokumentowania posiadania odpowiednich zasobów finansowych. Nie wskazał także jakimi środkami powód powinien dysponować, aby spełnić przesłankę z art. 33 ust.1 pkt 2 Pe.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 36 § 1 k.p.a. powód wskazał, że od złożenia przez Spółkę kompletnego wniosku o udzielenie koncesji, zgodnie z art. 35 § 3 k.p.a. Prezes URE miał jeden miesiąc na załatwienie sprawy. Pozwany wydał decyzję dopiero 19 grudnia 2016 r. i nie zawiadomił powoda, zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a. o przyczynie zwłoki i nowym terminie załatwienia sprawy. Naruszył w ten sposób przepisy art. 11 ust.1 w zw. z art. 5, art. 11 ust. 7 i 8 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Wskazał, że zgodnie z art. 11 ust. 9 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli organ nie rozpatrzy wniosku w terminie uznaje się, że wydał rozstrzygnięcie zgodnie z wnioskiem przedsiębiorcy. Wydając decyzję odmowną po przekroczeniu terminu przewidzianego w ustawie Prezes URE naruszył art. 11 ust. 9 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

W kwestii błędu Prezesa URE w ustaleniach faktycznych powód wskazał, że w dniu wydania decyzji na rachunku bankowym Spółki znajdowało się(...) zł. Powód udokumentował ponadto możliwość pozyskania środków w wysokości(...) zł. Na tę kwotę składa się poręczenie kredytu bankowego – 1 000 000 zł, podwyższenie kapitału zakładowego bez zmiany umowy spółki zgodnie z § 3 aktu założycielskiego – 949 000 zł, oraz wniesienie dopłat do kapitału zakładowego zgodnie z § 5 aktu założycielskiego – 2 240 000 zł. Zdaniem powoda, z powyższego wynika, że suma środków posiadanych oraz możliwych do pozyskania gwarantuje prawidłowe wykonywanie koncesjonowanej działalności w kolejnych trzech latach prowadzenia działalności. W pierwszym roku działalności koszty byłyby pokryte ze środków znajdujących się na rachunku Spółki. W latach następnych brakujące kwoty powód planował uzupełnić dopłatami wspólnika uchwalonymi zgodnie z § 5 aktu założycielskiego. Zdaniem powoda możliwość uzyskania przez Spółkę środków na prowadzenie działalności koncesjonowanej w kolejnych latach została należycie wykazana. Wydana przez Prezesa URE decyzja jest obarczona błędem w ustaleniach faktycznych, że poziom środków finansowych, które powód może uzyskać nie gwarantuje prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej w trzecim roku działalności.

Naruszenie przez organ art. 33 ust.1 pkt 2 Pe polegało na pominięciu przez pozwanego dyspozycji tego przepisu, zgodnie z którą koncesji udziela się także przedsiębiorcy, który jest w stanie udokumentować możliwość pozyskania odpowiednich środków finansowych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności. Prezes URE błędnie przyjął, że w dacie złożenia wniosku wnioskodawca jest zobligowany do dysponowania środkami finansowymi na prowadzenie działalności koncesjonowanej. Zdaniem powoda z powołanego przepisu wynika, że koncesji udziela się także przedsiębiorcy, który jest w stanie udokumentować możliwość pozyskania środków gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności, a na dzień wydania koncesji nie dysponuje jeszcze takimi środkami, ale udokumentował możliwość ich pozyskania.

Powód zauważył także, iż pozwany nie zastosował w sprawie art. 38 Pe, zgodnie z którym Prezes URE ma możliwość uzależnienia udzielenia koncesji od złożenia przez wnioskodawcę stosownego zabezpieczenia majątkowego. Naruszył też art. 35 ust. 2a Pe, ponieważ nie wezwał powoda do uzupełnienia wniosku poprzez przedstawienie informacji w zakresie określenia środków, jakimi powód dysponuje bądź udokumentowania możliwości ich pozyskania. Zdaniem powoda Prezes URE, przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, błędnie kierował się wysokością kapitału zakładowego powodowej spółki – (...) zł, ponieważ kapitał zakładowy nie pełni funkcji zabezpieczającej ewentualne wierzycelności spółki. Wskazał, że uzyskane w wyniku wniesienia wkładów aktywa i wniesione dopłaty umożliwiają finansowanie rozpoczętej działalności spółki.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zauważył, iż zarzuty powoda dotyczą głównie ustaleń prowadzących do wniosku, że powód nie dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej. Prezes URE wskazał, że w świetle regulacji art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe w celu spełnienia określonego w tym przepisie warunku powód powinien udokumentować posiadanie środków finansowych koniecznych do prawidłowego wykonywania działalności oraz przedstawić dokumenty (np. wyciąg z rachunku bankowego, bilans, umowę o kredyt bankowy) w celu oceny, czy zadeklarowane środki są wystarczające. Pozwany powołał się na wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) z dnia 10 października 2007 r. sygn. akt XVII AmE 44/07, w którym wskazano, że

udokumentowanie posiadania możliwości finansowych dotyczy wszystkich składników majątkowych, obrazujących sytuację finansową przedsiębiorcy. Ocena tych możliwości dokonywana jest w odniesieniu do planowanego zakresu działalności gospodarczej, ogólnej sytuacji finansowej podmiotu oraz ryzyka ewentualnej szkody. Dokonując analizy sytuacji finansowej powoda Prezes URE stwierdził, że w latach 2013-2015 r. Spółka nie zatrudniała żadnych pracowników, jej działalność przynosiła straty. Powód nie miał żadnego trwałego majątku. Posiadał jedynie środki pieniężne na kasie i na rachunkach. Ze sprawozdania złożonego przez Przedsiębiorcę w trakcie postępowania administracyjnego wynikało, że na dzień 31 października 2016 r. jedyny majątek Spółki stanowiły środki pieniężne w kwocie 9 800 zł, natomiast strata powoda wyniosła 37 488,25 zł. Spółka nie posiadała żadnego kapitału zapasowego. Pozwany wskazał, że powód prowadził dotychczas działalność w zakresie usług telekomunikacyjnych. Nie prowadzi sprzedaży, nie zatrudnia pracowników, ponosi straty i posiada jedynie środki na rachunku bankowym. Zdolność kredytowa powoda wynika z poręczenia, do którego zobowiązał się jedyny wspólnik powoda tj. spółka (...) S.A. Na podstawie przedstawionych okoliczności Prezes URE powziął wątpliwość, czy powód spełnia przesłankę określoną w art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu twierdzenia, że powód dysponuje środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej i udokumentował możliwość pozyskania środków w wysokości (...) zł pozwany wyjaśnił, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji nie miał informacji o podjęciu przez jedynego wspólnika uchwały sprawie dopłat do kapitału zakładowego z dnia 8 grudnia 2016 r., oraz wpływie na konto powoda kwoty 210 000 zł. Niezależnie od tego stwierdził, że mając na uwadze planowany przez powoda obrót, środki w wysokości (...) w dalszym ciągu nie gwarantują prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej w planowanym zakresie. Zdaniem pozwanego zapisy aktu założycielskiego określają granice kwotowe i czasowe zobowiązań wspólników do dopłat. Nie dokumentują jednak wystarczająco możliwości pozyskania środków finansowych, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe. Pozwany dodał, że w dacie wydania decyzji kapitał zakładowy nie został podniesiony i Prezes URE nie otrzymał również informacji o podjęciu uchwały w sprawie dopłat. Dokonując oceny spełnienia przez Przedsiębiorcę przesłanki określonej w art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe pozwany wziął pod uwagę wysokość środków finansowych, którymi powód realnie dysponował w dacie wydania decyzji. Na podstawie powołanych wyroków SOKiK pozwany wskazał, że zgodnie z art. 33 ust. 1 Pe podmiot ubiegający się o udzielenie koncesji powinien spełniać wymienione w tym przepisie przesłanki w momencie składania wniosku o koncesję. Odnosząc się do podnoszonej w odwołaniu okoliczności podjęcia uchwały o dopłatach do kapitału zakładowego, pozwany zauważył, że przy wydawaniu decyzji uwzględnił znaną mu informację o wysokości środków finansowych, którymi powód realnie dysponował w dacie wydania decyzji.

Zarzut naruszenia art. 154 ksh w ocenie pozwanego nie zasługiwał na uwzględnienie. Prezes URE wskazał na znaczący wpływ wysokości kapitału zakładowego na interesy udziałowców.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 38 Pe pozwany zauważył, iż w toku postępowania o udzielenie koncesji Przedsiębiorca wykazał, że dysponuje środkami pieniężnymi w wysokości (...) zł. Przedstawił opinię banku potwierdzającą, że istnieje możliwość udzielenia kredytu do wysokości 1 000 000 zł za poręczeniem jedynego udziałowca (...) S.A. Wynika z tego, że bez poręczenia innego podmiotu powód nie jest zdolny do uzyskania kredytu niezbędnego do prowadzenia działalności koncesjonowanej. Pozwany powołał się na dotyczące tej kwestii stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 16 kwietnia 2008 r. (III SK 33/07). Dodał, że po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Przedsiębiorcę informacjami nie miał wątpliwości co do kondycji finansowej powoda. Uznał, że Spółka nie dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej a przedstawione dokumenty i deklaracje nie potwierdzały możliwości pozyskania tych środków. Z tego względu Prezes URE nie zażądał od powoda złożenia zabezpieczenia majątkowego w trybie art. 38 Pe.

W odpowiedzi na zarzut powoda dotyczący naruszenia przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej pozwany wskazał, iż przepisy ustawy Prawo energetyczne mają charakter *lex specialis* wobec przywołanej ustawy.

Odnosnie zarzutu uchybienia terminowi załatwienia decyzji przewidzianego w k.p.a. pozwany wyjaśnił, że postępowanie zakończyło się w terminie określonym w art. 35 § 3 k.p.a. tj. właściwym dla spraw szczególnie skomplikowanych.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (obecnie: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) została wpisana do KRS w dniu 13 czerwca 2012 r. (k. 8 akt adm.)

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji właścicielem wszystkich udziałów Spółki była (...) spółka akcyjna. W dacie wydania zaskarżonej decyzji kapitał zakładowy Spółki wynosił (...) zł. (k. 22 akt sądowych) W dniu 18 kwietnia 2018 r., tj. po wydaniu zaskarżonej decyzji, do rejestru została wpisana zmiana nazwy Spółki - (...) - (...) sp. z o.o.

W dniu 8 września 2016 r. do Prezesa URE wpłynął wniosek (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. o udzielenie koncesji na obrót energią elektryczną. (k.1 akt adm.) Pismem z dnia 30 września 2016 r. Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do przesłania określonych dokumentów i informacji (k. 90 akt adm.)

Z przedstawionych przez Spółkę w toku postępowania administracyjnego informacji wynika, że w roku 2012 strata przedsiębiorcy z działalności gospodarczej wyniosła (...) zł. (k.35 akt adm.) W roku 2013 powód odnotował stratę wysokości 23 722 zł. (k.33 akt adm.) W 2014 r. strata wyniosła 32 979,38 zł. (k.40 akt adm.) W dacie wniesienia wniosku o udzielenie koncesji Spółka nie zatrudnia pracowników. (k.43 akt adm.)

Przedsiębiorca wskazał, iż planowane przychody z działalności koncesjonowanej w kolejnych latach mają wynosić: w 2017 r. - (...) zł, w 2018 r. - (...) zł i w 2019 r. - (...) zł. Koszty zakupu energii elektrycznej w trzech pierwszych latach prowadzenia działalności koncesjonowanej Przedsiębiorca oszacował w 2017 r. na (...) zł, w 2018 r. w wysokości (...)zł, a w 2018 r. w wymiarze (...) zł w 2019 r. (k.92 i 93 akt adm.)

Z przedłożonej przez powoda opinii bankowej (k. 101akt adm.) wynika, iż w dniu 10 października 2016 r. wysokość środków finansowych dostępnych na rachunku bankowym Spółka wynosiła (...) zł. Bank poinformował, że istnieje możliwość udzielania Przedsiębiorcy kredytu do wysokości 1 000 000 zł z poręczeniem spółki z grupy, po spełnieniu wymogów związanych z jego udzieleniem i zabezpieczeniem.

We wniosku o udzielenie koncesji Przedsiębiorca wskazał, że zamierza finansować działalność koncesjonowaną ze środków uzyskanych w ramach bieżącej działalności Spółki, oraz ze źródła zewnętrznego w postaci kredytu bankowego poręczonego przez spółkę dominującą z grupy kapitałowej oraz z ewentualnych dopłat do kapitału. Przedsiębiorca przedłożył list intencyjny z dnia 6 września 2016 r. jedynego udziałowca Spółki, tj. (...) S.A. z siedzibą w W., zawierający wstępną deklarację udzielenia poręczenia kredytu bankowego dla (...) sp. z o.o. w wysokości 1 000 000 zł. (k.66 akt adm.)

Saldo końcowe na rachunku bankowym powoda na dzień 30 września 2016 r. wynosiło (...) zł. (k.103 akt adm.) Z przedstawionego przez Przedsiębiorcę bilansu sporządzonego na dzień 31października 2016 r. wynika, że całkowita suma posiadanych przez powoda środków pieniężnych w tym dniu wynosiła(...)zł. (k. 156 akt adm.)

Pismem z dnia 21 listopada 2016 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie udzielenia Spółce koncesji na obrót energią elektryczną oraz o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i złożenia dodatkowych wyjaśnień i dokumentów w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia. (k.168 akt adm.)

Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia.

W dniu 19 grudnia 2016 r. Prezes URE wydał zaskarżoną decyzję, która została doręczona powodowi w dniu 30 grudnia 2016 r. (k.173 akt adm.)

Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki uchwałą z dnia 8 grudnia 2016 r. nałożyło na wspólników obowiązek dopłat w wysokości po 350 zł na każdy udział w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r. (k.16 - 17 akt sądowych).

W dniu 8 grudnia 2016 r. na rachunek bankowy Spółki wpłynęła od jednego wspólnika (...) S.A. – kwota w wysokości 210 000 zł. Stan rachunku Spółki w dniu 7 grudnia 2016 r. wynosił (...)zł. Saldo końcowe na rachunku Spółki w dniu 8 grudnia 2016 r. wynosiło (...) zł. (k. 18 akt sądowych)

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Koncesja jest publicznoprawnym uprawnieniem przyznanym decyzją właściwego organu administracji indywidualnie oznaczonemu przedsiębiorcy, który spełnia ustawowo określone wymagania zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe do wykonywania określonego rodzaju działalności gospodarczej (zob. wyrok SN z dnia 08.05.1998 r., III RN 34/98, OSNP 1999, nr 5, poz. 157). Wydanie decyzji o udzieleniu koncesji stanowi potwierdzenie ze strony organu administracji, że przedsiębiorca, któremu wydano koncesję, spełnia określone w ustawie przesłanki do wykonywania działalności objętej koncesją i daje rękojmię prawidłowego jej wykonywania.

W myśl art. 32 ust. 1 pkt 4 Pe, wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną wymaga uzyskania koncesji. Jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami prawa warunków, Prezes URE zgodnie z art. 35 ust. 3 Pe odmawia udzielenia koncesji. Regulacjami, które wyznaczają katalog warunków niezbędnych do udzielenia koncesji są przepisy art. 33 ust. 1 Pe (przesłanki pozytywne udzielenia koncesji), art. 33 ust. 3 Pe (przesłanki negatywne udzielenia koncesji) i art. 35 ust. 1 Pe (treść wniosku o udzielenie koncesji). Jedną z podstawowych przesłanek wymaganych do uzyskania koncesji jest dysponowanie przez przedsiębiorcę środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej, bądź udokumentowanie możliwości ich pozyskania. Z znajdujących się w aktach administracyjnych informacji, które znane były Prezesowi URE w dniu wydania zaskarżonej decyzji wynika, że kapitał zakładowy Spółki wynosił (...) zł, a w dniu 31 października 2016 r. wysokość posiadanych w kasie i na rachunku bankowym Spółki środków pieniężnych wynosiła łącznie (...) zł. We wniosku o udzielenie koncesji powód przedstawił list intencyjny jednego udziałowca Spółki, dotyczący wstępnej deklaracji udzielenia poręczenia kredytu bankowego dla Spółki w wysokości 1 000 000 zł, oraz opinię banku potwierdzającą możliwość udzielenia kredytu w wymienionej wysokości pod warunkiem uzyskania wspomnianego zabezpieczenia. Wbrew zawartemu w odwołaniu twierdzeniu, w złożonym wniosku o udzielenie koncesji powód nie przedstawił dowodów na możliwość pozyskania kwoty(...) zł w drodze podwyższenia kapitału zakładowego do(...) zł, oraz dopłat do kapitału zakładowego w kwocie do (...) zł. W pkt V wniosku powoda podano jedynie, że zgodnie z aktem założycielskim podwyższenie kapitału zakładowego do 1 000 000 zł w terminie do 31 grudnia 2022 r. nie wymaga zmiany umowy spółki. Zawarty w umowie spółki zapis umożliwia podjęcie przez zgromadzenie wspólników uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego do wskazanej kwoty bez konieczności zmiany umowy spółki, lecz nie jest dowodem na posiadanie przez Spółkę środków finansowych w tej wysokości.

Z przedstawionych przez powoda we wniosku o udzielenie koncesji i złożonych przy piśmie powoda z dnia 3 listopada 2016 r. informacji wynika, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji wysokość posiadanych przez Spółkę środków pieniężnych była znikoma. Podczas prowadzonego przez Prezesa URE postępowania powód nie wykazał również, że uzyskał kredyt bankowy na kwotę 1 000 000 zł. Przed wydaniem zaskarżonej decyzji powód nie zawiadomił Prezesa URE, że na rachunek Spółki wpłynęła jakakolwiek kwota w wyniku podjęcia uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego albo uchwały o dopłatach wspólnika do kapitału zakładowego. W tej sytuacji, mając na uwadze, że wszelkie przedstawione przez powoda możliwości uzyskania środków na sfinansowanie prowadzenia działalności koncesjonowanej były w całości uzależnione od woli jednego wspólnika, na co powód nie miał żadnego wpływu, stwierdzić należało, iż w toku postępowania o udzielenie koncesji Przedsiębiorca nie wykazał, że dysponuje środkami finansowymi lub udokumentował możliwość pozyskania środków finansowych w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej.

Dokonując oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji stwierdzić należało, że w świetle znajdujących się w aktach administracyjnych informacji, przedstawionych przez Przedsiębiorcę przed wydaniem decyzji Prezes URE nie

miał podstaw do uznania, że Spółka wykazała, iż dysponuje środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej lub udokumentowała możliwości ich pozyskania.

W odwołaniu powód powołał się na okoliczność pozyskania przez Spółkę przed wydaniem zaskarżonej decyzji środków finansowych w kwocie 210 000 zł z tytułu uchwały zgromadzenia wspólników o dopłatach do kapitału zakładowego. Należy wskazać, iż podnoszone w odwołaniu okoliczności dotyczące pozyskania przez Przedsiębiorcę środków finansowych nie zostały udokumentowane i przedstawione Prezesowi URE przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pismem z dnia 21 listopada 2016 r., doręczonym w dniu 24 listopada 2016 r. Prezes URE powiadomił powoda o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wniosku o udzielenie koncesji w zakresie obrotu energią elektryczną. Powód po otrzymaniu tego zawiadomienia nie zapoznał się z zebraniem materiałem dowodowym i nie zgłosił żadnych dodatkowych dowodów, w tym dowodów, które przedstawił dopiero z odwołaniem tj. uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 8 grudnia 2016 r. o nałożeniu obowiązku dopłat w wysokości 350 zł na każdy udział oraz potwierdzenia wpływu w tym dniu na rachunek bankowy powoda kwoty 210 000 zł. Również przed wydaniem zaskarżonej decyzji powód nie powiadomił Prezesa URE o wpływie na rachunek Spółki w dniu 8 grudnia 2016 r. kwoty 210 000 zł z tytułu dopłaty do kapitału zakładowego od jedynego (...) S.A. Mimo, że wpłata wpłynęła na rachunek bankowy w dniu 8 grudnia 2016 r., powód nie przekazał Prezesowi URE informacji o tej wpłacie, oraz nie przedstawił stosownych dowodów. Prezes URE wydał decyzję o odmowie udzielenia powodowi koncesji na podstawie informacji, które zostały przedstawione w toku postępowania administracyjnego przez podmiot ubiegający się o wydanie koncesji. W dacie wydania decyzji o odmowie udzielenia koncesji Prezes URE nie miał wiedzy o okolicznościach, które powód przedstawił w odwołaniu.

W tym stanie zarzuty powoda dotyczące naruszenia art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe poprzez błędną wykładnię i uznanie, że powód nie dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej oraz nie udokumentował możliwości ich pozyskania nie zasługują na uwzględnienie. Z informacji znajdujących się w aktach administracyjnych wynika, że przed zakończeniem zbierania materiału dowodowego w sprawie na rachunku powoda widniała kwota w wysokości (...) zł (pismo (...) z dnia 14 października 2016 r. k. 101 akt adm.), a w dniu 31 października 2016 r. Przedsiębiorca dysponował kwotą w kasie i na rachunku bankowym w łącznej wysokości (...)zł. (k. 156 akt adm.)

Dodatkowo wskazać należy, iż pozyskane przez Spółkę w środki w wysokości (...) zł w dalszym ciągu nie były wystarczające do prowadzenia działalności na skalę przedstawną we wniosku o udzielenie koncesji. Zakładane przez powoda koszty prowadzenia działalności koncesjonowanej w roku 2017 r. miały wynosić (...) zł, a w 2019 r. miały osiągnąć kwotę(...) zł. W tej sytuacji okoliczność, że na rachunek powoda wpłynęła kwota (...) zł nie dawała podstaw do uznania, że powód dysponował środkami finansowymi gwarantującymi prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej, polegającej na obrocie energią elektryczną i spełnione zostały przewidziane w art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe przesłanki do udzielenia wnioskowanej przez powoda koncesji.

Odnosząc się do powoływanych w odwołaniu okoliczności, że zgodnie z treścią umowy spółki powód ma możliwość pozyskania kapitału w wysokości 949 000 zł poprzez podwyższenie kapitału zakładowego spółki do kwoty 1 000 000 bez zmiany umowy spółki oraz w drodze dopłat do kapitału do kwoty 2 550 000 zł wskazać należy, iż powoływane możliwości podniesienia kapitału zakładowego oraz dokapitalizowania Spółki mają charakter wyłącznie hipotetyczny. Do dnia wydania zaskarżonej decyzji powód nie wykazał spełnienia tych okoliczności i nie udowodnił, że jedyny wspólnik powoda ma realne możliwości wpłacenia na rzecz spółki podanych kwot. Ponadto zawarte w akcie założycielskim Spółki zapisy mają charakter hipotetyczny i nie obligują jedynego udziałowca spółki do dokonania wskazanych dopłat i podjęcia decyzji o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki. Powód nie przedstawił zobowiązania jedynego wspólnika do podjęcia uchwały o podniesieniu kapitału zakładowego Spółki oraz wniesieniu dopłat do każdego z udziałów w wysokości pozwalającej na zebranie środków finansowych w wysokości deklarowanej we wniosku powoda o oddzielenie koncesji. Do dnia wydania niniejszego wyroku powód nie udokumentował również możliwości pozyskania wspomnianych kwot w inny sposób. Powód nie wykazał także, aby jedyny wspólnik podjął uchwałę o kolejnych dopłatach. Twierdzenia powoda o możliwości dokapitalizowania Spółki na łączną kwotę 4 189 000 zł nie zostały w żaden sposób udowodnione i pozostają gołosłowne. Tymczasem zgodnie z art. 6 k.c. to na

stronie postępowania spoczywa ciężar dowodu, czyli obowiązek przedstawienia faktów i dowodów, z których strona ta wywodzi określony skutek prawny. W przypadku, gdy istotne fakty nie zostaną udowodnione, konsekwencje procesowe tego stanu ponosi strona, na której spoczywał obowiązek ich udowodnienia. W niniejszej sprawie powód nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, że dysponuje środkami pieniężnymi w wysokości odpowiedniej do przedmiotu i rozmiaru planowanej działalności gospodarczej. Ponadto wskazać należało, że przy ocenie zaskarżonej decyzji Sąd bierze pod uwagę stan istniejący w chwili jej wydania i stanowiący podstawę do wydania rozstrzygnięcia przez Prezesa URE. Skoro przed wydaniem decyzji powód nie zawiadomił Prezesa URE, że na rachunek Spółki wpłynęła kwota 210 000 zł, stwierdzić należało, że przedstawione w odwołaniu informacje dotyczące środków posiadanych przez Spółkę nie mogą mieć wpływu na ocenę zaskarżonej decyzji, ponieważ nie były znane Prezesowi URE w dacie jej wydania. Z tego względu okoliczności te nie mogą mieć również wpływu na treść wyroku w sprawie i nie mogą stanowić podstawy do uchylecia zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy nie jest również uprawniony do wydania wyroku modyfikującego zaskarżoną decyzję w sposób wskazany w odwołaniu i uwzględniający wniosek o wydanie koncesji.

Niezależnie od powyższych rozważań, należy przypomnieć, iż wskazane okoliczności podniesione zostały przez powoda dopiero na etapie postępowania odwoławczego. Wobec stwierdzenia przed wydaniem zaskarżonej decyzji, że przedsiębiorca nie spełnił określonych w art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe przesłanek pozytywnych wydania koncesji, a podejmowane w toku postępowania działania i składane wyjaśnienia nie uzasadniały stanowiska, że Spółka daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej, Prezes URE uprawniony był do odmowy uwzględnienia wniosku powoda o udzielenie koncesji.

Zgodnie z art. 38 Pe Prezes URE może uzależnić udzielenie koncesji od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w celu zaspokojenia roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego prowadzenia działalności objętej koncesją. Jak trafnie w odpowiedzi na odwołanie wskazał pozwany, dyspozycja tego przepisu nie nakłada na Prezesa URE obowiązku jego zastosowania. Uprawnia jedynie organ do jego zastosowania w sytuacji, gdy Prezes URE ma wątpliwości co do rękojmi prawidłowego wykonywania przez podmiot działalności koncesjonowanej. W sytuacji gdy na podstawie przedstawionych przez Przedsiębiorcę informacji Prezes URE nie miał wątpliwości, że Spółka nie spełnienia przesłanek określonych w art. 33 ust.1 pkt. 2 Pe, a pozwany nie miał obowiązku zastosowania w sprawie art. 38 Pe, zdaniem Sądu wskazany zarzut naruszenia art. 38 Pe nie zasługiwał na uwzględnienie i nie może stanowić podstawy do zmiany lub uchylecia decyzji.

Z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz odpowiedzi na odwołanie nie wynika, że na ocenę przez Prezesa URE możliwości finansowych powoda miała wpływ jedynie wysokość kapitału zakładowego Spółki. Pozwany ocenił wszelkie dokumenty przedstawione przez Przedsiębiorcę w postępowaniu poprzedzającym wydanie zaskarżonej decyzji. Zarzut odwołania dotyczący błędnej wykładni art. 154 § 1 ksh i uznania, że informacja o wysokości kapitału zakładowego stanowi gwarancję dla wierzyciela należało uznać za nietrafny i nieuzasadniony.

Odnośnie naruszenia przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wskazać należało, że przepisy ustawy Prawo energetyczne mają w stosunku do tej ustawy charakter *lex specialis*. W zw. z tym przepis art. 11 pkt 9 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, obowiązującej w dacie wydania zaskarżonej decyzji, nie miał zastosowania w sprawie. Podnoszone w odwołaniu zarzuty dotyczące naruszenia tego i innych przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie zasługiwały na uwzględnienie i nie miały wpływu na ocenę zasadności zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 35 ust. 2a Pe, w przypadku gdy wniosek o udzielenie koncesji nie zawiera wszystkich wymaganych ustawą informacji lub dokumentów, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia wezwania. Wskazać należy, że po złożeniu przez Przedsiębiorcę wniosku o udzielenie koncesji Prezes URE pismem z dnia 30 września 2016 r. wezwał powoda do przedstawienia niezbędnych dokumentów, w tym bilansu oraz rachunku zysków i strat na koniec września 2016 r., obrazujących aktualną sytuację finansową Przedsiębiorcy. Pismem z dnia 3 listopada 2016 r. Spółka złożyła brakujące dokumenty. Mając na uwadze, że to na Spółce spoczywał obowiązek wykazania we wniosku, iż spełnia określone w ustawie, w

tym w art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe przesłanki do udzielenia koncesji, stwierdzić należało, że na podstawie przedstawionych przez Spółkę dokumentów Prezes URE uprawniony był do wydania decyzji o odmowie udzielenia koncesji. Dodać należy, iż przed wydaniem decyzji Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z treścią zebranych dowodów. Przedsiębiorca nie skorzystał z tej możliwości i nie złożył przed wydaniem zaskarżonej decyzji dodatkowych informacji, które mogłyby wpłynąć na treść wydanej przez pozwanego decyzji. Zarzut naruszenia art. 35 ust.2a Pe poprzez zaniechanie wezwania powoda do uzupełnienia wniosku w sytuacji uznania przez Prezesa URE, że wniosek nie zawiera wszystkich wymaganych ustawą informacji lub dokumentów pozwalających na pozytywne rozpatrzenie wniosku należało więc uznać za bezzasadny.

Odnosnie podniesionych w odwołaniu zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego wskazać należało, że w ocenie Sądu Prezes URE w sposób wszechstronny i wyczerpujący przeanalizował zebrany materiał dowodowy, przedstawiając istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty i wyjaśniając przyczyny ich uwzględnienia bądź pominięcia. Ponadto podkreślenia wymaga, że zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego. W prowadzonym postępowaniu odwoławczym SOKiK nie ogranicza się wyłącznie do badania legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. SOKiK zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu obowiązujących w postępowaniu cywilnym zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązków stron w postępowaniu dowodowym. W świetle powyższego nawet gdyby przyjąć, iż w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to, o ile nie stanowią one podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, nie mogą one prowadzić do uchylenia decyzji i nie mogą być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 roku sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 Nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 roku sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 Nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 Nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX Nr 52708; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312).

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie Prezes URE przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, wzywając wnioskodawcę w toku postępowania do przedstawiania dowodów na udokumentowanie swojej sytuacji finansowej. W postępowaniu dotyczącym koncesji Prezes URE jest nie tylko uprawniony, ale wręcz zobligowany do weryfikacji wszystkich, wskazanych w art. 33 Pe, przesłanek warunkujących udzielenie koncesji w tym w szczególności przesłanki dysponowania przez przedsiębiorcę środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności, względnie udokumentowania możliwości ich pozyskania (art. 33 ust. 1 pkt 2 Pe). Ubiegający się o koncesję przedsiębiorca musi nie tylko spełniać ustawowe warunki jej udzielenia (w niniejszej sprawie warunki określone w przepisie art. 33 Pe), ale też jednocześnie dawać rękojmię prawidłowego wykonywania koncesjonowanej działalności. Rękojmią prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej to gwarancja prowadzenia tej działalności w sposób należyty w przyszłości. Charakterystyczne dla działalności koncesjonowanej jest prognozowanie stanu przyszłego na podstawie stanu aktualnego, potwierdzającego spełnianie warunków wykonywania działalności gospodarczej. Na podstawie zebranych informacji dotyczących przedsiębiorcy Prezes URE miał prawo uznać, że wnioskodawca, który nie posiada żadnego doświadczenia w działalności na rynku energetycznym i nie wykazał, że dysponuje środkami wystarczającymi do prowadzenia tej działalności, nie spełnia wymaganych przepisami warunków uzyskania koncesji, a nadto nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją. Stwierdzenie, iż przedsiębiorca ubiegający się o koncesję nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania objętej nią działalności, może stanowić podstawę do odmowy udzielenia tej koncesji przez Prezesa URE (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 kwietnia 2008 r. VI ACa 1230/07, uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2012 r. III SK 1/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie VI ACa 1019/07). Sąd dopuścił zgłoszone w odwołaniu dowody, z których wynika, w jakiej dacie nadzwyczajne zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę o nałożeniu na wspólników obowiązku wniesienia dopłat, ich wysokości i terminie wniesienia.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie powoda jako bezzasadne - art. 479⁵³§1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. stosownie do wyniku sporu. Należne pełnomocnikowi pozwanego wynagrodzenie ustalone zostało na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz.1804) w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz.